

РЕШЕНИЕ

№ 6526

гр. София, 09.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **4039** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.64 ал.4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража /ЗИНЗС/.

Образувано е по жалба на Т. М. Т., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – [населено място], срещу Заповед № 16/29.05.2021г. на Началника на Затвора, с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от закрит в открит тип – ЗО „К.“. В жалбата се твърди, че неоснователно началникът на затвора е отказал на лицето да бъде преместен в ЗО „К.“ от открит тип, тъй като отговаря на всички изисквания, посочени в чл.64 от ЗИНЗС, тъй като е изтърпял изискуемата част от присъдата, няма наказания, награждаван е и е с добро поведение. В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, доведен от органите на ОЗ „Съдебна охрана“, която поддържа жалбата си и моли за отмяна на заповедта на началника на затвора.

Ответникът – Началникът на затвора, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Жалбоподателят К. Т. И. изтърпява наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място], където е настанен на 08.09.2014г., осъден с присъда па НОХД № 1615/2008г. на РС-Русе, изтърпяна на 26.10.2015г. С начало 26.10.2015г. по отношение на лицето на основание чл.25 от НК е приведено в изпълнение едно общо най-тежко

наказание измежду определените му по НОХД № 558/14г. на ОС-Русе и НОХД № 3060/2017г. на СРС лишаване от свобода в размер на 20 години. Първоначално определеният от съда строг режим, считано от 18.04.2016г. е променен на общ на 30.09.2020г.

На 23.03.2021г. К. Т. И. е подал до началника на затвора – [населено място] заявление да бъде преместен за доизтърпяване на присъдата в ЗО „К.“ – открит тип. Във връзка с подаденото заявление бил изготвен доклад от ИСДВР П. Ч., както и становище от НС „СДВР“ в Затвора [населено място] и становище на ЗНРОД в Затвора С..

На 29.03.2021г. Началникът на затвора издал процесната Заповед № 16, с която е отказал преместването на жалбоподателя в ЗО от открит тип. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 06.04.2021г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена в срок от лице с правен интерес и срещу акт, за който изрично е предвидена обжалваемост пред административния съд, поради което тя е ДОПУСТИМА и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Съгласно чл.64 от ЗИНЗС лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип, могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип, като началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на чл. 43, ал. 4.

В случая оспорената заповед е издадена от компетентния съгласно чл.64, ал.1 от ЗИНЗС орган – началникът на затвора. Спазени са изискванията по отношение формата на административния акт, заповедта е подробно и конкретно мотивирана, като в нея са посочени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В случая административното производство е започнало по подадено от жалбоподателя заявление и се е развило в съответствие със специфичните изисквания по ЗИНЗС, като са изискани и взети предвид становища от лицата, посочени в чл.64, ал.2 от ЗИНЗС. Извършено е и психологическо изследване, послужило за вземането на решението от административния орган.

Оспорената заповед е и материално законосъобразна.

Разпоредбата на чл.64 от ЗИНЗС предвижда възможност лицата, изтърпяващи наказание "лишаване от свобода", да бъдат премествани за доизтърпяване на наказанието в ЗО от открит тип, ако по отношение на тях са изпълнени две условия – показали са добро поведение и са изтърпели най-малко една четвърт, но не по – малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в ЗО от закрит тип. Видно от текста на разпоредбата, несъмнено се касае само за възможност, а не за задължение на органа, на който е възложено издаването на съответния административен акт, да разпореди преместване във всички случаи, в които са налице материалноправните предпоставки по чл.64, ал.1 от ЗИНЗС, тоест изпълнението на посочените в чл.64, ал.1

от ЗИНЗС условия не обуславя непременно уважаване на молбата, респективно на предложението за преместване. Решението относно това дали да бъде приложена тази възможност по отношение на конкретно лице е предоставено на преценката на административния орган, който в случая действа при оперативна самостоятелност. Съгласно чл. 169 от АПК, при оспорване на административен акт, издаден при оперативна самостоятелност, съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове.

В случая, видно от изложените в заповедта мотиви, административният орган е констатирал, че са изпълнени формалните изисквания на чл.64, ал.1 от ЗИНЗС – жалбоподателят е изтърпял j от наложеното наказание. Според изготвения доклад от ИСДВР, налице е и втората предпоставка – лишеният от свобода е с добро поведение, като във връзка с отличното изпълнение на задълженията си в затвора е награждаван, към момента вече рискът е вероятен, определен като среден от рецидив, във връзка с което е и понижена оценка на риска – вече около 52 точки, при 65 първоначални. Не се установява от преписката л.с. да има наложени дисциплинарни наказания и т.н. Въпреки това началникът на затвора е преценил, че молбата на лишения от свобода не следва да бъде удовлетворена, като се е позовал на определени изводи и заключения, съдържащи се в становището на НС „СДВР“ в Затвора С. инсп. Д Г. и в доклада на ИСДВР - че от анализа на риска от сериозни вреди се установява, че е среден към висок към момента, като в тази връзка следва да бъде продължена корекционната дейност с лицето в условията на общежитие от закрит тип, като е посочил, че за в бъдеще ако положителното поведение на ЛС продължи, същият ще бъде предложен за прекатегоризация от ЗТ в ОТ Излагайки тези мотиви, съдът приема, че ответникът е изпълнил задължението си да обоснове взетото от него решение за отказ от преместване на лишения от свобода в ЗО от открит тип, като правилността на това решение е извън обхвата на съдебната проверка. В рамките на дискреционната власт на административния орган е да прецени дали, въпреки че са изпълнени условията по чл.64, ал.1 от ЗИНЗС, лицето следва да бъде преместено в ЗО от открит тип и тази негова преценка следва да бъде зачетена. След като органът разполага с оперативна самостоятелност по отношение преместването на лишения от свобода, същият е действал в пределите на тази оперативна самостоятелност и е мотивирал преценката си с излагане на конкретните съображения, от които се е ръководил, като са спазени изискванията за законосъобразност на административния акт, в това число принципът на чл.6 от АПК, следва да се приеме, че същият е издал един законосъобразен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.64, ал.4 от ЗИНЗС, Административен съд София – град, III отделение, 7-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. М. Т., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора – [населено място], срещу Заповед № 16/29.05.2021г. на Началника на Затвора, с която е отказано преместването му в затворническо общежитие от открит тип.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: